

РЕШЕНИЕ

№ 420

гр. Р., 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р., IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

при участието на секретаря Галя М. Г.а
като разгледа докладваното от Васил М. Петков Гражданско дело №
20224520103594 по описа за 2022 година

Ищцата З. Ш. А. твърди, че родителите ѝ Ш. Х. А. и А.М. А. са придобили през 1983 година недвижим имот в гр. В. - дворно място с постройки. На 26.04.2021г. починал Ш. Х. А.. На 29.09.2021г. А.М. А. продала на ищцата 7/10 идеални части от наследството на съпруга ѝ (от приложен нотариален акт е видно, че са продадени 7/10 идеални части от поземлен имот No 602.652, заедно с постройки в гр. В., а не от наследство). На 12.01.2022г. починала А.М. А.. От брака на Ш. Х. А. и А.М. А. имало родени три общи деца – З., М. и Х.. Освен това А.М. А. имала още две свои деца – Ч. и С., а Ш. Х. А. имал още едно дете – А.. Братът на ищцата Х. Ш.ов Х. (общо дете на Ш. Х. А. и А.М. А.) починал на 14.09.2021г, като не е оставил низходящи наследници. На 28.01.2022г. сестрата на ищцата - М. Ш. Х. (общо дете на Ш. Х. А. и А.М. А.) дарила на малолетния Ш. С. Ю. 1/10 идеална част от поземлен имот No 602.652, заедно с постройки в гр. В.. Ищцата счита, че М. Ш. Х. е дарила 1/10 идеална част, което е повече от притежаваните от нея 1/21 идеална част от имота, както и че са нарушени запазени части в наследството. Предявява и иск, който квА.фицира по чл. 76 от ЗН. В съдебно заседание ищцата се отказват от претенцията основана на чл.76 ЗН, както и от претенцията, която се основава на запазени части в наследството. Иска процесната сделка да бъде призната за нищожна на основание чл. 26, ал.1 и ал.4 от ЗЗД във връзка с чл. 226 от ЗЗД по съображения, че М. Х. се е разпоредила с по-голям дял от собствеността отколкото реално е притежавала. В съдебно заседание представителите на ищцата твърдят също така, че дарението е симулативно, като прикрива продажба, а целта е била да се избегне покана до другите съсобственици да изкупят имота.

Ответникът Ш. С. Ю. оспорва исковата молба, като процесуалният му представител в съдебно заседание поддържа становище, че исковата молба е неясна и не може да разбере

правното основание, на което се иска прогласяване на нищожността. Ответницата М. Ш. Х. не е открита на настоящия си адрес, поради което ѝ е назначен особен представител, който оспорва иска.

Предявените първоначално иски са нередовни, тъй като има несъответствие между обстоятелствената част и петитума им. След неколнократни уточнения съдът кВА.фицира правно предявените претенции като иск за нищожност на сделката на разпореждане с имущество, което прехвърлителят не притежава, поради твърдяно противоречие с добрите нрави и твърдяно противоречие със закона, който иск е с правно основание чл.26 ал.1 ЗЗД,. Искът за недействителност на сделката като симулативна и прикриваща продажба е по чл.17 ЗЗД.

За да постанови решение по настоящото дело съдът следва да даде отговор на два въпроса:

1. Недействително ли е дарение на чужда вещ.
2. Доказано ли е твърдение за симултивност на сделката.

По въпроса за дарение на вещ, която не е собственост на дарителя:

Съгласно чл. 226 ал.1 и ал.2 от ЗЗД дарението на бъдещо имущество е нищожно, а обещанието за дарение не произвежда действие. Тези две норми са причина в съдебната практика да се постави въпроса ДА. е нищожно дарението на чуждо имущество. Безспорно е както в теорията, така и в практиката, че продажбата на чужда вещ не е нищожна сделка. Такава продажба не прехвърля собственост съгласно правния принцип произхождащ още от римското право, че никой не може да прехвърли нещо, което не притежава - *Nemo dat quod non habet*. Това обаче не означава че сделката е нищожна. Макар и да няма прехвърлително действие, сделката има облигационно действие, като създава задължение за продавача да прехвърли собственост, което той не може да изпълни към момента на сделката, защото не притежава правата, които иска да прехвърли. Неизпълнението на продавача на задължението да прехвърли собствеността е основание да се иска разваляне на сделката - чл.189 ал.1 от ЗЗД (ако сделката беше нищожна то нямаше да има необходимост да се разваля).

По аналогични съображения дарението на чужда вещ не е нищожна сделка, ако не става въпрос за бъдеща вещ или за обещание за дарение. В този смисъл е и съдебната практика - Решение № 233 от 27.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 116/2009 г., I г. о., ГК , където се приема, че *„Дарението на чужда вещ не разкрива никакви различия от продажбата на чужда вещ. Като сделки, те не са нищожни, но нямат вещен прехвърлителен ефект, тъй като с тях не могат да се прехвърлят права, каквито праводателят не притежава. Дарението на чужда вещ следва да се разграничава от хипотезата на дарение на бъдещо имущество, което чл. 226, ал. 2 от ЗЗД обявява за нищожно.“*

В настоящото производство не са събрани никакви доказателства, а няма и твърдения, че дарението е на бъдещо имущество по смисъла на чл. 226 ал.2 ЗЗД. Твърди се

само, че дарителят е прехвърлил права, които частично не притежава- т.е. твърди се дарение на чужда вещ, което не е нищожно, не противоречи на закона и не противоречи на добрите нрави, поради което искът за нищожност на дарението като противоречащо на закона и на добрите нрави е неоснователен.

По делото не е събрано и нито едно доказателство в подкрепа на иска за недействителност на сделката поради симулация. Разпитаните свидетели З. и А. навеждат твърдения за това какво представлява имота предмет на процесната сделка и какви спорове е имало за имота. Няма твърдения за симулация на процесната сделка.

По изложените съображения предявените искове следва да се отхвърлят. Съдът не намира за необходимо да обсъжда доказателствата по делото относно наследствените права на М. Ш. Х. и на кръга от наследници на Ш. Х. А. и А.М. А. тъй като същите са ирелевантни за правния спор. Дори и М. Ш. Х. да е дарила изцяло чуждо имущество, то тази сделка не е нищожна. По иска за недействителност на дарението поради симулация наследствените права на М. Ш. Х. и кръга от наследници на Ш. Х. А. и А.М. А. също се явяват ирелевантни обстоятелства.

Предвид изхода на делото на С. Ю. Х. (майка на малолетния ответник Ш. С. Ю.) следва да се присъдят разноски в размер на 300 лева. Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на З. Ш. А., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.О.“ № 5 предявен срещу М. Ш. Х., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.К.“ № 63 и Ш. С. Ю., ЕГН *****, малолетен, представляван от своята майка С. Ю. Х., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.О.“ № 5 за установяване, че сделката сключена на 28.01.2022г. с нотариален акт № 16, том I рег. № 512 дело № 13 от 2022г. на нотариус с рег. № 751 е нищожна поради противоречие със закона и противоречие с добрите нрави.

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на З. Ш. А., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.О.“ № 5 предявен срещу М. Ш. Х., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.К.“ № 63 и Ш. С. Ю., ЕГН *****, малолетен, представляван от своята майка С. Ю. Х., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.О.“ № 5 за установяване, че сделката сключена на 28.01.2022г. с нотариален акт № 16, том I рег. № 512 дело № 13 от 2022г. на нотариус с рег. № 751 е недействителна като привидно сключена.

ОСЪЖДА З. Ш. А., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.О.“ № 5 да заплати на С. Ю. Х., ЕГН ***** с адрес гр. В., обл. Р., ул. „Х.О.“ № 5 в качеството ѝ на законен представител на Ш. С. Ю., ЕГН ***** сумата 300 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Р.: _____

